



KOMUNIKAT PRASOWY nr 144/25

Luksemburg, 19 listopada 2025 r.

Wyrok Sądu w sprawie T-367/23 | Amazon EU/Komisja

Akt o usługach cyfrowych (DSA): skarga Amazona na decyzję Komisji wskazującą platformę Amazon Store jako „bardzo dużą platformę internetową” została oddalona

Akt o usługach cyfrowych (Digital Service Act, zwany dalej „DSA”)¹ nakłada na dostawców pewnych usług określanych przez Komisję Europejską jako „bardzo duże platformy internetowe” lub „bardzo duże wyszukiwarki internetowe” – jeżeli przekraczają one próg 45 milionów użytkowników w Unii Europejskiej (tj. 10 % ludności Unii) – pewne szczególne obowiązki. Spółka Amazon EU Sàrl, będąca operatorem platformy Amazon Store (zwana dalej „Amazonem”), wniosła o stwierdzenie nieważności decyzji, w której Komisja wskazała tę platformę jako „bardzo dużą platformę internetową” na podstawie DSA.

Amazon zakwestionował zgodność z prawem tego z przepisów DSA, w którym określono, które platformy internetowe, w tym również platformy handlowe, należy uznać za duże platformy internetowe i które w związku z tym podlegają szczególnym obowiązkom w zakresie przejrzystości, współpracy i dostępu do danych. Według Amazona w przepisie tym naruszono szereg zagwarantowanych w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej praw podstawowych, w szczególności wolność prowadzenia działalności gospodarczej, prawo własności, zasadę równości wobec prawa, wolność wypowiedzi i informacji oraz prawo do poszanowania życia prywatnego i do ochrony informacji poufnych.

W wydanym dziś wyroku **Sąd Unii Europejskiej oddalił tę skargę.**

W odniesieniu do **wolności prowadzenia działalności gospodarczej** Sąd wskazał, że niewątpliwie nałożone w DSA obowiązki stanowią ingerencję w tę swobodę, ponieważ mogą powodować powstanie znacznych kosztów, wpływać na organizację działalności i wymagać zastosowania złożonych rozwiązań technicznych. Jednakże ta ingerencja, przewidziana w przepisach prawa i niewpływająca na istotę wolności prowadzenia działalności gospodarczej, jest uzasadniona w rozumieniu Karty praw podstawowych. Prawodawca unijny, dysponujący szerokim zakresem uznania, nie popełnił bowiem oczywistego błędu, uznając, że bardzo duże platformy internetowe, w tym platformy handlowe przekraczające próg 45 milionów użytkowników, mogą stwarzać ryzyko systemowe dla społeczeństwa, w szczególności poprzez rozpowszechnianie nielegalnych treści lub naruszanie praw podstawowych, również w kontekście ochrony praw konsumentów. Nałożone na te platformy obowiązki, takie jak te dotyczące zapewnienia dla każdego z poszczególnych systemów rekomendacji opcji, która nie jest oparta na profilowaniu, publicznego repozytorium reklam lub zapewnienia naukowcom dostępu do niektórych danych, mają na celu zapobieganie temu ryzyku, nawet jeśli wiążą się one dla tych platform ze znacznym obciążeniem ekonomicznym.

W odniesieniu do **prawa własności** Sąd zauważył, że obowiązki nałożone w DSA stanowią głównie obciążenia administracyjne, które nie pozbawiają dostawców bardzo dużych platform internetowych własności tych platform. Ponadto, nawet przy założeniu, że stwierdzono by, iż doszło do naruszenia tego prawa, byłoby to uzasadnione realizowanymi przez prawodawcę unijnego celami zapobiegania ryzyku systemowemu.

W odniesieniu do **zasady równości** Sąd przyjął, że prawodawca unijny dysponuje szerokim zakresem uznania

odnośnie do jednakowego traktowania bardzo dużych platform internetowych, w ich liczbie platform handlowych, ponieważ również one mogą stanowić ryzyko systemowe dla społeczeństwa. Ponadto wprowadzone w DSA rozróżnienie między poszczególnymi platformami internetowymi w zależności od liczby ich użytkowników nie ma arbitralnego charakteru ani nie jest w sposób oczywisty nieadekwatne do celu zapobiegania ryzyku systemowemu, ponieważ w przypadku platform internetowych mających ponad 45 milionów użytkowników liczba osób, które mogą się zetknąć z nielegalnymi treściami, jest duża.

W odniesieniu do **wolności wypowiedzi i informacji** Sąd orzekł, że nałożenie na bardzo duże platformy internetowe obowiązku oferowania dla każdego z poszczególnych systemów rekomendacji opcji, która nie jest oparta na profilowaniu, może ograniczać sposób, w jaki są prezentowane produkty sprzedawane na tych platformach, ale taka ingerencja jest uzasadniona. Ten przewidziany w przepisach prawa środek pozostaje bez wpływu na istotę wolności wypowiedzi i służy realizacji uzasadnionego celu ochrony konsumentów. W ten sposób prawodawca unijny mógł, nie wykraczając poza przysługujący mu zakres uznania, zrównoważyć wolność wypowiedzi handlowych tych platform z ochroną konsumentów.

W odniesieniu do **prawa do poszanowania życia prywatnego i do ochrony informacji poufnych** Sąd zauważył, że obowiązki związane z przejrzystością reklamy i dostępem naukowców do pewnych danych stanowią ingerencję w to prawo, ale zostały one przewidziane w przepisach prawa, są one proporcjonalne i uzasadnione celem interesu ogólnego, jakim jest zapobieganie ryzyku systemowemu, w szczególności w celu przyczynienia się do zapewnienia wysokiego poziomu ochrony konsumentów. Sąd podkreślił, że przewidziane repozytorium reklam jest jawne w ściśle niezbędnym zakresie, natomiast dostęp udzielany naukowcom spełnia ściśle określone wymogi dotyczące bezpieczeństwa i poufności.

UWAGA: Celem skargi o stwierdzenie nieważności jest doprowadzenie do uznania za nieważne aktów instytucji Unii, które są sprzeczne z prawem Unii. Państwa członkowskie, instytucje wspólnotowe oraz jednostki mogą, pod pewnymi warunkami, wnieść w poszczególnych przypadkach skargę o stwierdzenie nieważności do Trybunału Sprawiedliwości lub Sądu. Jeżeli skarga jest zasadna, stwierdza się nieważność aktu. Instytucja, której to dotyczy, powinna zaradzić ewentualnej próżni prawnej spowodowanej nieważnością tego aktu.

UWAGA: Odwołanie od orzeczenia Sądu, ograniczone do kwestii prawnych, może zostać wniesione do Trybunału w terminie dwóch miesięcy i dziesięciu dni od dnia zawiadomienia o tym orzeczeniu.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Sądu.

[Pełny tekst i, w stosownym wypadku, streszczenie](#) wyroku są publikowane na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106.

Pozostańmy w kontakcie!



¹ [Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady \(UE\) 2022/2065](#) z dnia 19 października 2022 r. w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych oraz zmiany dyrektywy 2000/31/WE (akt o usługach cyfrowych).